

Ковальчук О.Д.

к. е. н., доцент

Микитюк В.М.

к. е. н., доцент

Скидан О.В.

к. е. н.

Державний агроекологічний університет, м. Житомир

ЗНАЧЕННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У МАТЕРІАЛЬНО-ТЕХНІЧНОМУ ЗАБЕЗПЕЧЕННІ АПК

Науково-технічний прогрес, що охопив усі сфери економіки, не міг не торкнутися й аграрного сектора. Електронно-комп'ютерна система докорінно змінює організацію торгівлі й матеріально-технічного забезпечення підприємств. У всьому світі відбувається бурхливий розвиток віртуальних форм торгівлі й матеріально-технічного постачання. При цьому користувачі й покупці можуть отримати весь спектр інформаційних і торговельних послуг, а також аналітичну інформацію й консультації прямо на робочому місці, як правило, у режимі реального часу. Клієнт дістає повну інформацію про ціни, умови продажу та послуги на всі види ресурсів. Викорис-

тання персональних комп'ютерів, створення на їх базі локальних і телекомунікаційних мереж, автоматизованих робочих місць дає змогу здійснювати ефективний моніторинг і управління виробничими, технологічними процесами розподілу й іншими процесами, пов'язаними з організацією матеріально-технічного постачання.

Як показує зарубіжний досвід, забезпечити справжню конкурентоспроможність аграрного сектора економіки в сучасних умовах неможливо без розвитку телекомунікаційної інфраструктури. Саме тому сільськогосподарський маркетинг у країнах з розвинутою ринковою економікою активно використовує не тільки комп'ютери, а й сучасні телекомунікаційні засоби. Сучасні технології обробки й передачі інформації, телекомунікації, супутниковий зв'язок - наукоємні галузі виробництва, розвиток яких потребує величезних капіталовкладень, пріоритетного фінансування, розвитку системи демонстраційних проєктів. Для цих наукоємних галузей характерна виробнича й науково-технічна кооперація - основа сучасних інтеграційних процесів, що відбуваються в економіці розвинених країн.

Впровадження Інтернет-технологій якісно змінює ситуацію з організацією виробництва. Наприклад, розвиток електронної комерції дає змогу частково позбутися збутової інфраструктури. Тобто мова йде не про те, щоб полегшити або спростити працю менеджера з продажу за рахунок надання йому тієї чи іншої інформації швидше, у більшому обсязі й ін., а про поступове зникнення такої одиниці, як менеджер з продажу. Покупець сам може отримати всю необхідну інформацію на сайті фірми й відразу оплатити товар. Таким чином, змінюється вже не тільки організаційна структура компанії, а й цілі напрями її економічної діяльності.

Перспективи розвитку Інтернету в Україні усе ще повністю невизначені. Ми відстаємо від світового рівня розвитку Інтернет-технологій на багато років. Дотепер основним напрямом використання мережі Інтернет у нас є персональне використання її ресурсів і, відповідно, задоволення індивідуальних інтересів клієнта. Численні сайти організацій і підприємств практично в 100% випадків виконують лише інформаційно-рекламні функції. Приклади бізнес-застосування Інтернету у виробничих обсягах відсутні. При цьому практично всі провідні фірми й компанії українського інформ-бізнесу розуміють неминучість і необхідність якісно іншого підходу до розвитку Інтернет-технологій в Україні. Аналіз розвитку інформаційних технологій у сфері матеріально-технічного постачання агропромислового комплексу й на самих підприємствах засвідчує, що комп'ютери внаслідок цілого ряду причин поки що використовуються в основному в бухгалтерському обліку. Широкому впровадженню інформаційних технологій у реалізації матеріально-технічних ресурсів для села заважає у тому числі й відсутність єдиної державної політики, а також програм підтримки тих виробників і продавців, які переходять на прогресивні технології, а також програм координації зусиль усіх учасників ринку з їх освоєння.

На завершення необхідно відзначити, з одного боку, важливість, а з іншого - надзвичайну складність розглянутої проблеми. Значення інформаційних технологій у формуванні ринку матеріально-технічних ресурсів сільського господарства, який буде ефективно функціонувати, очевидне. Але для вітчизняного аграрного ринку це тільки перспектива, яку необхідно реалізовувати вже сьогодні, щоб надалі повністю вийти із тривалої кризи й відновити потужний виробничий потенціал сільського господарства країни.